

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6To/133/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7222011333
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 01. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Baločko, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2026:7222011333.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Baločka, PhD. a sudcov JUDr. Jána Slovinského a JUDr. Mateja Čintalu, na verejnom zasadnutí konanom dňa 27. januára 2026, v trestnej veci proti obžalovanému A. B. C., pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr.zák. (účinného od 6.8.2024), o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Mestského súdu Košice zo dňa 02.10.2025 sp.zn. K2-1T/54/2022 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. zamietla odvolanie obžalovaného A. B. C..

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom mestský súd uznal obžalovaného A. B. C. za vinného z prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr.zák. (účinného od 6.8.2024), na tom skutkovom základe, že:

- dňa 31.10.2018 na notárskom úrade D. A. E. B., na adrese F. G. XX H. E. ako jeden z predávajúcich podpísal s poškodenou I. G., nar. XX.X.XXXX, zmluvu o prevode vlastníctva bytu č. XX, vrátane prislúchajúceho nebytového priestoru č. XX, nachádzajúcich sa v bytovom dome súp. č. XXX, vchod č. XX, zapísaných na LV č. XXXXX, v katastrálnom území F., E. - J., spolu s podielom na spoločných častiach v spoločných zariadeniach domu a spoluvlastníckym podielom k pozemku, vo vzťahu ku ktorým v čase uzavretia predmetnej kúpnej zmluvy bolo zapísané záložné právo v prospech B. K. G., L. zabezpečujúce hypotekárny úver predávajúcich, ktorého podmienky pre výmaz sa zaviazali predávajúci v zmysle Čl. VIII, bod 2. písm. d) kúpnej zmluvy splniť tak, že neuhradený zvyšok úveru vyčíslený zo strany B. K. G., L. k dátumu zamýšľaného predčasného splatenia ku dňu 9.11.2018 na sumu 61.837,04 eur mal byť uhradený z prostriedkov prevedených dňa 31.10.2018 kupujúcou I. G. na účet IBAN: G. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX vedený v B. K. G., L. titulom kúpnej ceny vo výške 55.000,00 eur a tiež z vlastných prostriedkov vo výške 6.837,04 eur vložených na účet IBAN: G. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX A. B. C. dňa 31.10.2018, k čomu však nedošlo, nakoľko A. B. C. ako majiteľ a jediný disponent účtu IBAN: G. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX určeného na úhradu úveru s prostriedkami vedenými na tomto účte vrátane sumy 61.837,04 eur nakladal tak, že ku dňu 9.11.2018 na tomto účte neboli dostatočné finančné prostriedky na predčasné splatenie úveru, následkom čoho nebolo zrealizované predčasné splatenie úveru ani výmaz záložného práva a poškodená I. G. tak nadobudla vlastnícke právo k bytu zaťaženému záložným právom zabezpečujúcim nesplatený úver predávajúcich vo výške prevyšujúcej cenu bytu, čím takto obžalovaný A. B. C. v úmysle seba obohatiť poškodenú I. G. uviedol do omylu a previedol na ňu vlastnícke právo k nehnuteľnosti zaťaženej záložným právom, ktorú by inak poškodená I. G., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom E. XX, E., nadobudnúť nikdy nechcela, čím jej spôsobil škodu vo výške 55.000,00 eur.

Za to obžalovanému A. B. C. mestský súd uložil podľa § 221 ods. 2 Tr.zák. (účinného od 6.8.2024) trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr.zák. výkon uloženého trestu odňatia slobody podmienenečne odložil.

Podľa § 50 ods. 1 Tr.zák. určil skúšobnú dobu na 12 (dvanásť) mesiacov.

Podľa § 287 ods. 1 Tr.por. uložil obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenej M. E. E., B., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. XXXX/XX, E. - J., spôsobenú škodu vo výške 11.028,31 eur (jedenásťtisíc dvadsať osem eur a tridsať jeden centov).

Proti tomuto rozsudku zahlásil odvolanie obžalovaný, voči všetkým výrokom rozsudku, a to ústne do zápisnice o hlavnom pojednávaní. V písomných dôvodoch odvolania prostredníctvom svojej obhajkyne uviedol, že sa domnieva, že v danom prípade súd nesprávne aplikoval ustanovenia § 221 ods. 1 a ods. 2 Tr.zák., nakoľko na ich aplikáciu neboli naplnené všetky znaky skutkovej podstaty trestného činu, ktorá je obžalovanému kladený za vinu.

Subjektívna stránka trestného činu podvodu podľa ust. § 221 ods. 1 Tr.zák. spočíva v úmyselnom zavinení páchatel'a. Úmyslom pritom musí byť nepochybne pokryté celé konanie páchatel'a, pričom zavinenie je vybudované na zložke vedomostnej, ktorá zahŕňa vnímanie páchatel'a a na zložke vôľovej, ktorá zahŕňa predovšetkým chcenie alebo uzrozenie, teda v podstate rozhodnutie konať určitým spôsobom so znalosťami podstaty veci. Ak páchatel' rozhodné skutočnosti nechce a ani s nimi nie je uzrozený, nie je tu žiadny vôľový vzťah. Zavinenie sa pritom vzťahuje na priebeh páchatel'ovho činu, ktorý sa prejavil v objektívnej realite a ktorý zodpovedá znakom skutkovej podstaty trestného činu. Zavinenie sa teda vzťahuje k podstatným skutočnostiam, ktoré tvoria páchatel'ov skutok a musí sa vzťahovať na všetky skutočnosti, ktoré sú znakom skutkovej podstaty trestného činu, nie je možné opomenúť ani to, že musí existovať v čase činu.

Pokiaľ by sa zavinenie k niektorej z požadovaných skutočností nevzťahovalo, nie je daná subjektívna stránka trestného činu a preto je vylúčená trestná zodpovednosť páchatel'a. K naplneniu subjektívnej stránky trestného činu nestačí, že páchatel' len úmyselne konal (teda, že konal tak ako konať chcel), ale je potrebné, aby úmyselne porušil alebo ohrozil záujem chránený Trestným zákonom spôsobom v tomto zákone uvedenom (R 92/1951). Pokiaľ sa páchatel'ove chcenie alebo uzrozenie (úmysel) vzťahuje len na niektoré skutočnosti podradené pod znaky uvedené v skutkovej podstate trestného činu, pričom na ostatné sa vzťahuje iba nedbanlivosť, nemôže ísť o trestný čin úmyselný.

V konaní obžalovaného absentuje znak subjektívnej stránky skutkovej podstaty a to úmysel. Ako vyplynulo aj z jeho výpovede pred orgánom činným v trestnom konaní zo dňa 19.04.2022, obžalovaný nemal v úmysle spôsobiť škodu, nechcel ju spôsobiť a bol si istý, že mu budú vyplatené prostriedky z predaja iných nehnuteľností. Prípadným nesplatením hypotéky v B. K. by tiež prišiel o nehnuteľnosť v C.. Taktiež zdôrazňuje, že s B. N. sa spojil telefonicky, aby sa informoval o stave veci, a po ich rozhovore mal za to, že zostatok hypotéky bol už splatený z výťažku z dražby bytu v C., ktorý bol tiež predmetom záložného práva toho istého úveru a teda, že žiadnu škodu nespôsobil. Uskutočnenie tohto rozhovoru potvrdzuje aj výpoveď svedka B. N. v prípravnom konaní dňa 13.05.2022 (str. 5 zápisnice). Situáciu si overoval aj prostredníctvom portálu okresného úradu katastrálneho odboru a záložné právo banky už na liste vlastníctva evidované nebolo. To ho utvrdilo v presvedčení, že úver bol zaplatený a škoda nevznikla.

Obžalovaný má za to, že súd prvého stupňa sa nevysporiadal s absenciou úmyslu ako okolnosťou významnou pre rozhodnutie, v dôsledku čoho trpí napadnuté rozhodnutie vo všetkých výrokoch chybou a je daný dôvod na jeho zrušenie podľa ust. § 321 ods. 1 písm. b) Tr.por.

Pokiaľ bude mať odvolací súd za preukázané naplnenie všetkých znakov skutkovej podstaty trestného činu podvodu, zmeniť právnu kvalifikáciu skutku z ust. § 221 ods. 1 a ods. 2 Tr.zák. na právnu kvalifikáciu podľa ust. § 221 ods. 1 Tr.zák. Obžalovaný je toho názoru, že ako kvalifikačný znak skutkovej podstaty trestného činu nemožno poňať sumu 55.000 eur, keďže kúpna cena bytu bola kúpnu zmluvou dohodnutá práve v tejto výške a poškodená s ňou podpisom kúpnej zmluvy súhlasila. Táto suma nepredstavuje škodu spôsobenú trestným činom, ale ide výlučne o protihodnotu za nehnuteľnosť, ku ktorej poškodená nadobudla vlastnícke právo. Škodou môže byť iba to, čo musela poškodená zaplatiť nad rámec dohodnutej kúpnej ceny, teda suma 11.028,31 eur, ktorá v zmysle ust. § 125 ods. 1 Tr.zák. predstavuje škodu malú. Iba v tomto rozsahu mohlo dôjsť k reálnemu úbytku na majetku poškodenej.

Súd prvej inštancie nesprávne vyložil pojem škoda, definovaný v ust. § 124 ods. 1 Tr.zák., v dôsledku čoho použil pri právnej kvalifikácii skutku nesprávne ustanovenie Trestného zákona. Tým je daný dôvod na zrušenie napadnutého rozhodnutia podľa ust. § 321 ods. 1 písm. d) Tr.por.

Obžalovaný má za to, že vzhľadom na absenciu subjektívnej stránky trestného činu sú splnené podmienky pre aplikáciu ust. § 285 písm. b) Tr.por. a preto navrhuje, aby odvolací súd v zmysle § 322 ods. 3 Tr.por. zrušil napadnutý rozsudok vo všetkých výrokoch a oslobodil ho spod obžaloby.

Krajský súd na podklade takto podaného odvolania podľa § 317 ods. 1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr.por. a zistil nasledovné:

V konaní, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku postupoval mestský súd v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku a vykonal na hlavnom pojednávaní všetky potrebné dôkazy, majúce význam pre rozhodnutie o uznaní viny obžalovaného, tieto dôkazy vyhodnotil v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr.por. a dospel tak ku správny skutkovým a právnym záverom.

V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr.por. mestský súd jasne a zreteľne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, pričom sa dôsledne zaoberal a zohľadnil všetky skutočnosti, ktoré charakterizujú osobné a rodinné pomery obžalovaného.

Krajský súd si v celom rozsahu osvojil správne a zákonné odôvodnenie napadnutého rozsudku vo vzťahu ku všetkým napadnutým výrokom a keďže sa so závermi prvostupňového súdu stotožňuje, tak na ne ako na správne a zákonné v podrobnostiach poukazuje.

Krajský súd v prvom rade poukazuje na judikatúru Ústavného súdu Slovenskej republiky, v zmysle ktorej rozhodnutie prvostupňového súdu a krajského súdu tvoria jeden celok (I. ÚS 141/04) a v zmysle tohto právneho názoru krajský súd tak v stručnosti poukazuje na zistený skutkový stav a na právny rozbor a právny záver mestského súdu.

Bolo by nad rámec hodnotiť vykonané dôkazy pred mestským súdom, nakoľko mestský súd toto hodnotenie v napadnutom rozsudku vykonal úplne vyčerpávajúco, avšak je potrebné zvýrazniť už spomínané z tohto napadnutého rozsudku a síce, že obžalovaný A. B. C. bol pri tom jediným, kto v čase podpisu kúpnej zmluvy dňa 31.10.2018 vedel, že na bankovom účte dojednanom ako miesto úhrady kúpnej ceny, z ktorého sa v zmysle kúpnej zmluvy mal vyplatiť úver, bolo prečerpanie, teda si musel byť vedomý, že splatenie úveru tak, ako bolo dohodnuté v zmluve, nebude možné a zároveň bol jediným, kto z tohto bankového účtu v čase pred termínom predčasného splatenia úveru odčerpал finančné prostriedky pre svoju vlastnú potrebu. Z písomnej a elektronickej korešpondencie B. K. G. L. a z výpovede svedka M. A. A. E., B. je zároveň zrejmé, že k dražbe bytu poškodenej nedošlo len z dôvodu krokov a procesov, ktoré inicioval menovaný v mene poškodenej, inak by B. K. G. L. pokračovala v začatí výkone záložného práva a svoju pohľadávku by uspokojovala dražbou oboch bytov tak, ako to banka uvádza vo svojom liste zo dňa 18.5.2021 adresovanom záložcovi - poškodenej I. G.. Svedok M. A. A. E., B. v snahe zabrániť držbe bytu poškodenej napokon dňa 13.12.2021 doplatil v mene poškodenej zostatok neuhradeného úveru obžalovaného a jeho manželky po vykonaní dražby bytu v C. vo výške uvedenej v oznámení B. K. G. L. zo dňa 6.12.2021 (k uvedenému dátumu vo výške 11.020,05 eur s narastajúcim denným úročením), čo potvrdzuje správa B. K. G. L. zo dňa 18.5.2022 a potvrdenie uskutočnenia prevodu zo dňa 13.12.2021.

Na základe takto vykonaného dokazovania mestský súd správne vyhodnotil podvodný úmysel obžalovaného, ako aj to, že pri uzatváraní kúpnej zmluvy a vyplatení kúpnej ceny za predmetný byt konala poškodená I. G. v omyle, spočívajúcom v tom, že nadobudne vlastnícke právo k bytu bez záložného práva, zabezpečujúceho úver obžalovaného a jeho manželky, keďže z vykonaných dôkazov je zrejmé, že poškodená by nikdy predmetnú kúpnu zmluvu neuzavrela, ak by mala vedomosť o tom, že obžalovaný svojim konaním spôsobí, že k výmazu záložného práva nedôjde. Takto zistený skutkový stav súčasne preukazuje úmysel obžalovaného obohatiť sa o sumu 55.000 eur, vyplatenú titulom kúpnej ceny poškodenou I. G..

Ani krajský súd o vine obžalovaného z vyššie uvedených dôvodov nemal žiadne pochybnosti. Obžalovaného z predmetnej trestnej činnosti priamo usvedčuje už nebohá svedkyňa poškodená I. G., ktorá priamo popísala skutočnosti, že po úhrade kúpnej ceny a prepise vlastníctva na katastri mala za to, že všetko prebehlo v poriadku, a to až do momentu, keď obdržala korešpondenciu z banky o tom, že byt sa má vydražiť, pretože obžalovaný použil peniaze viazané pre banku na iné účely. Poškodená musela nakoniec uhradiť sumu 11 028,31 eur v prospech B. K. G., aby predišla dražbe bytu, ktorý nadobudla od obžalovaného.

Obžalovaný je ďalej usvedčovaný aj svedkom M. A. A. E., B., ktorý na hlavnom pojednávaní podrobne vysvetlil a opísal celkovú skutkovú situáciu, nakoľko on sám za svoju svokru - poškodenú zabezpečoval kúpu predmetného sporného bytu, pričom z jeho výpovede vyplynulo aj to, že obžalovaný sa celý čas chválil tým, že pôsobí ako predseda predstavenstva v nejakej akciovej spoločnosti, ktorá predáva a prenajíma nehnuteľnosti, keď však svedok zisťoval kontakt na túto akciovú spoločnosť v Bratislave, tak sa k ničomu nedopátral. Obžalovaný im vtedy uviedol, že peniaze, ktoré mali byť určené na splatenie úveru na svokrinom byte použil na iný účel, a že sa mu nakoniec nepodarilo získať peniaze z iných zdrojov, z ktorých by splatil úver na svokrin byt. Obžalovaný mal možnosť doplatiť úver aj neskôr, ale neurobil tak. Pri stretnutí s obžalovaným v roku 2021 im obžalovaný odmietol uviesť svoju adresu, preukazoval sa občianskym preukazom, na ktorom mal uvedené trvalé bydlisko O. G.. Na tejto adrese sa však obžalovaný nezdržiaval, nakoľko na tejto adrese ho hľadal aj pán N. z realitnej kancelárie a bolo mu povedané, že takého človeka tam nepoznajú. Obžalovaný zrejme tajil pred nimi svoju adresu, navyše aj jeho telefónne číslo, z ktorého komunikoval v roku 2018, už v roku 2021 nebolo aktívne a keď sa im potom podarilo spolu skontaktovať a chceli situáciu riešiť, tak následne nebolo aktívne už ani nové číslo obžalovaného. Z tohto dôvodu sa s obžalovaným nevedeli nijako spojiť, a preto to celé riešili cez políciu a boli podať trestné oznámenie. Aj z tohto správania sa obžalovaného jednoznačne vyplýva podvodný úmysel zo strany obžalovaného.

Vyššie uvedené skutočnosti svedkom M. A. A. E., B., potvrdil aj svedok B. N..

Podvodný úmysel obžalovaného vyplýva aj z jeho konania, ktoré sa týkalo dňa 29.10.2018, bolo to v čase, keď obžalovaný už bol dohodnutý na podmienkach predaja sporného bytu s poškodenou a vtedy uskutočnil debetnú transakciu vo výške 54 262,08 eur na iný bankový účet vedený v B. K. G. L. a následne v ten istý deň vykonal aj debetnú transakciu vo výške 300 eur na ďalší bankový účet vedený B. K. G. L.. Vykonaním týchto transakcií obžalovaný bezpečne odstránil z bankového účtu G. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, z ktorého má byť predčasne splatený predmetný úver, všetky svoje finančné prostriedky. Aj následné transakcie obžalovaného správne opisuje prvostupňový súd v svojom odôvodnení napadnutého rozsudku na čl. 7.

K odvolacím námietkam obžalovaného týkajúcim sa toho, že „Pokiaľ bude mať odvolací súd za preukázané naplnenie všetkých znakov skutkovej podstaty trestného činu podvodu, zmeniť právnu kvalifikáciu skutku z ust. § 221 ods. 1 a ods. 2 Tr.zák. na právnu kvalifikáciu podľa ust. § 221 ods. 1 Tr.zák. Obžalovaný je toho názoru, že ako kvalifikačný znak skutkovej podstaty trestného činu nemožno poňať sumu 55.000 eur, keďže kúpna cena bytu bola kúpnu zmluvou dohodnutá práve v tejto výške a poškodená s ňou podpisom kúpnej zmluvy súhlasila. Táto suma nepredstavuje škodu spôsobenú trestným činom, ale ide výlučne o protihodnotu za nehnuteľnosť, ku ktorej poškodená nadobudla vlastnícke právo. Škodou môže byť iba to, čo musela poškodená zaplatiť nad rámec dohodnutej kúpnej ceny, teda suma 11.028,31 eur, ktorá v zmysle ust. § 125 ods. 1 Tr.zák. predstavuje škodu malú. Iba v tomto rozsahu mohlo dôjsť k reálnemu úbytku na majetku poškodenej.“, odvolací súd udáva, že na základe vykonaného dokazovania je možné nepochybne konštatovať podvodný úmysel obžalovaného, ako aj to, že pri uzatváraní kúpnej zmluvy a vyplatení kúpnej ceny konala poškodená v omyle, v tom, že nadobudne vlastnícke právo k spornému bytu bez záložného práva. Poškodená by totiž nikdy predmetnú kúpnu zmluvu neuzatvorila, ak by mala vedomosť o tom, že obžalovaný svojím konaním spôsobí, že k výmazu záložného práva nedôjde. K výške škody krajský súd uvádza, že úmysel obžalovaného obohatiť sa smeroval k výške sumy 55 000 eur, ktorá bola vyplatená poškodenou I. G.. Uvedené platí aj za situácie, že poškodená musela nad rámec dohodnutej kúpnej sumy zaplatiť sumu 11 028,31 eur, avšak uvedená do omylu bola v plnej sume dohodnutej za kúpu predmetného bytu vo výške 55 000 eur.

Tu odvolací soud poukazuje aj na uznesenie Najvyššieho súdu ČR zo dňa 28.04.2004 spisovej značky 8 Tdo 51/2004, z ktorého vyplýva, že

„Trestný čin podvodu podle § 250 Tr.zák. spáchaný vylákáním úvěru v úmyslu ho řádně nesplácet (srov. rozhodnutí č. 54/1967 - L, č. 57/1978 - III. Sb. rozh. tr.) v době do 31.12.1997 byl z hlediska vzniku škody na cizím majetku dokonán již tím, že banka vyplatila pachateli úvěr na podkladě nepravdivých nebo zamlčených skutečností, přestože pachatel poskytl bance za účelem zajištění svých závazků z úvěrové smlouvy zástavu, jejíž hodnota byla stejná (nebo i vyšší) jako výše poskytnutého úvěru. Zástavní právo totiž i v případě zpeněžení zástavy slouží pouze jako náhrada škody způsobené již dokonáním trestným činem podvodu. Tyto závěry platí obdobně i tehdy, jestliže byl podvodně vylákán úvěr za použití jiných zajišťovacích institutů (např. ručení atd.).“ .

Poškodená, pokiaľ by nebola solventná na zaplataenie nad rámec dohodnutej kúpnej ceny 11 028,31 eur, by pravdepodobne prišla o celú kúpnu sumu predajom bytu v dražbe, pričom celá kúpna suma predstavovala 55 000 eur.

Správne teda konštatoval prvostupňový súd, že na tejto situácii nič nemení ani skutočnosť, že úver obžalovaného a jeho manželky bol zabezpečený aj záložným právom zapísaným k ďalšiemu bytu nachádzajúcim sa v meste C., keďže záložné právo aj v prípade speňaženia predmetu zálohu je potrebné v kontexte prejednávanej veci vnímať iba ako náhradu škody spôsobenú už dokonaným trestným činom podvodu.

Vo výroku o treste prvostupňový súd správne dospel k záveru, že pre splnenie účelu trestu zmysle § 34 ods. 1 Tr.zák. bude pre obžalovaného primerané a postačujúce uloženie trestu odňatia slobody v dolnej polovici zákonom ustanovenej trestnej sadzby s podmiennečným odkladom jeho výkonu na primeranú skúšobnú dobu. Takto uložený trest aj odvolací súd považuje za zákonný a správny a to tak z hľadiska individuálnej ako aj generálnej prevencie, ktorý zodpovedá zásade primeranosti trestných sankcií aj zásade individualizácie trestu.

To boli dôvody, pre ktoré Krajský súd v Košiciach rozhodol tak, že odvolanie obžalovaného v zmysle § 319 Tr.por. zamietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.